

alene havde en forpligtende Karakter, fra det Synspunkt, som jeg havde fremdraget i det foregaaende Møde, men ogsaa fra det Synspunkt, at den indeholdt et Paabud til Ministeren om at forbruge af Reservecfondens Midler salva eller med Bedligelsholdelse af Kassebeholdningen uantastet, hvorom jeg henviser til Tidendens Sp. 2,650. Denne Bemærkning af mig, som i Dvrigt ikke hørte med til de Raisonnementer, som jeg nærmest gjorde gjældende, ere i Mødet igaar af den høitærede Justitsminister blevene betegnede med et meget stærkt Udtryk, som jeg for mit Bedkommende dog vil se opveiet af de senere paafulgte Udtalelser af en Velvillie, paa hvilken jeg sætter overordentlig Pris, og som jeg ogsaa er overvist om kun gaanske tempereret var undertrykt, da han brugte det stærke Udtryk, som gaanske vist, idet det blev fremført med den høitærede Ministers, for ikke at sige Regeringens, hele Autevitet, maatte sætte mig i en meget mislig Forvarsstilling, under hvilken jeg derfor maatte skjønne dobbelt paa den Paatale af Udtrykket, der reistes af min høitærede Sidemand (Estrup).

Formanden: Det ærede Medlem lægger gaanske vist for Meget ind i en enkelt igaar falden Ytring. Hvis det ærede Medlem havde Ret i sin Opfattelse af den, havde det været min Pligt som Formand at værne det ærede Medlem, men jeg har ikke følt, at der var Anledning for mig til at gjøre Noget i den Retning. — Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Rør: Ja, jeg veed ikke, til hvilke Ord fra min Side den høitærede Formand sigtede ved denne sin Bemærkning, saa at jeg ikke kan forklare mig nærmere. — Den høitagtede Justitsminister brugte igaar det Udtryk — jeg skal ikke mere sige „det stærke Udtryk“, thi det var vel disse Ord, der stødte den høitærede Formand — „med Grundloven i Haanden“. Jeg bekjender, at jeg hidtil har troet, at Grundlovens Bestemmelser ingenlunde vare tilstrækkelige til Fortolkningen af Indtægtsbevillingerne paa Finantsloven, og jeg erfarer jo ogsaa nu, at endogaa dens saa Bestemmel-

ser herom i Virkeligheden ere Gjenstand for en forffjellig Fortolkning. Thi, naar den høitagtede Justitsminister betegnede det som en Selvfølge, at en Finantsminister til enhver Tid kan indkassere en hvilken som helst Indtægt, f. Ex. en Gave til Statskassen, uden Hensyn til om der Hayes Gjemmel dertil i Finants- eller Tillægsbevillingslove eller ikke, saa er der, som bekjendt, dog delte Meninger imellem de Lærde om, hvorvidt Rigtigheden heraf maatte være støttet til Andet end Praxis. Net, Grundlovens Bestemmelser ere tilvisse ikke tilstrækkelige; de slaa ikke til til en Fortolkning af Indtægtsbevillingerne. Disse maa formentlig fortolkes i Genhold til Sagens Natur; og efter den gjenfidsige Forstaaelse, og de gjenfidsige Forudsætninger, paa hvilke hele Finantslovens Udførelse hviler. Jeg har nu spurgt, hvad der ligger i en Indtægtsbevilling af den her omtalte Karakter. Den høitagtede Justitsminister svarede dertil igaar, at Finantsministeren havde fuld Magtfuldkommenhed til, saafremt han havde Penge nok i Kassen, da aldeles at undlade at benytte Bevillingen. Jeg har derimod tilladt mig at udtale en modsat Mening, nemlig den, at Finantsministeren ikke havde den fulde Magtfuldkommenhed, som i saa Henseende hævdedes for ham, idet Finantsloven ved den Balance, som den fører til, indicerer det Forbrug af Kassebeholdningen, som man har fundet forvarligt; og idet Finantsloven, naar Finantsministeren for at afholde de bevilgede Udgifter, maa vælge imellem enten at benytte en Indtægtsbevilling af den Karakter, som her omtales, eller at gaa til Kassebeholdningen, saa netop henviser ham til Benyttelse af den nævnte Bevilling. Jeg faar maasse ikke Medhold hos Mange i en saadan Anskuelse, og den kan maasse ogsaa være feilagtig; men det forekommer mig dog ikke, at den fortjener at betegnes som „monstrøs“. Jeg skal i Dvrigt selvsølgelig ikke nu fortsætte Debatten hverken om dette Ord eller om Realiteten, og jeg skulde overhovedet gjerne have forholdt mig aldeles taus lige over for, hvad den høitagtede Justitsminister igaar udtalte, hvis jeg ikke maatte nedlægge en Indsigelse imod et enkelt Punkt i hans Ytringer. Den høitagtede Justitsminister havde fundet